

«ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ "ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ" Του Υφυπουργού Αθλητισμού, κ. Σταύρου Κοντονή

Αξιότιμε κύριε,

Εν όψει της συζήτησης του ως άνω Νομοσχεδίου θεωρούμε υποχρέωση μας να σας ενημερώσουμε σχετικά με τα θέματα που ανακύπτουν από τις επιμέρους διατάξεις αυτού για τις ελληνικές ποδοσφαιρικές ομάδες.

Πιο συγκεκριμένα:

Η επιβολή διοικητικών προστίμων (άρθρο 1 παρ. 2 και παρ. 7) σε Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρίες, από 10.000 ως 1.000.000 Ευρώ ή ακόμα και μέχρι 25.000.000 Ευρώ για "σοβαρές περιπτώσεις τέλεσης επεισοδίων" αλλά και "παρότρυνσης σε πρόκληση επεισοδίων" αλλά μέχρι και για "ρατσιστικές συμπεριφορές" των φιλάθλων εκτός του γεγονότος ότι ουδεμία Αθλητική Εταιρία μπορεί να αντέξει μια τέτοια οικονομική επιβάρυνση χωρίς να διακινδυνέψει η επιβίωση της ή να οδηγηθεί στην πτώχευση, δημιουργεί ένα τεράστιο θέμα ως προς την νομιμότητα επιβολής διοικητικών προστίμων σε ανώνυμες εταιρίες με βάση γενικές και αυθαίρετες εκτιμήσεις και διαπιστώσεις χωρίς ουδέν αντικειμενικό κριτήριο προσδιορισμού ταυτότητας παραβάτη αλλά και ορισμού παράβασης.

Η δυνατότητα απαγόρευσης συμμετοχής μίας ή περισσότερων ελληνικών ομάδων στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα που παρέχεται στον Υπουργό Αθλητισμού (Άρθρο 1 παρ. 3) αποτελεί από μόνη της ικανή προϋπόθεση για να μην συμπεριληφθούν καν οι ελληνικές ομάδες στις κληρώσεις των επόμενων ευρωπαϊκών διοργανώσεων, αφού η πιθανότητα και μόνο ότι ένα τέτοιο μέτρο μπορεί να ασκηθεί από τον Υπουργό θέτει σε κίνδυνο την ομαλή διεξαγωγή αυτών των διοργανώσεων. Με δεδομένο ότι πρόκειται περί διοργανώσεων με τεράστιο οικονομικό κόστος αλλά και εκατοντάδες χορηγικά και τηλεοπτικά συμβόλαια και με ακριβή προγραμματισμό ως προς το χρόνο διεξαγωγής και τις ομάδες που συμμετέχουν αυτή η εξέλιξη θα πρέπει να θεωρείται βέβαιη.

Με προηγούμενους νόμους η Πολιτεία προέβη στην προμήθεια, μερική εγκατάσταση και πλημμελή λειτουργία συστημάτων καταγραφής εικόνας και ελέγχου εισόδων θεατών σε ορισμένα στάδια ήδη προ δεκαετίας, καταβάλλοντας τεράστια ποσά και αφήνοντας ακόμα μεγαλύτερα υπόλοιπα ανοικτά (δεν έχει γίνει ακόμα η τελική παραλαβή αυτών). Σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο (Άρθρο 2 παρ. 9.) η Πολιτεία έρχεται να μεταφορτώσει τις δικές της οικονομικές ευθύνες από πράξεις και παραλείψεις των υπευθύνων που αποφάσισαν και υλοποίησαν πλημμελώς τις συγκεκριμένες συμβάσεις στις πλάτες των ήδη οικονομικά εξασθενημένων αθλητικών ανωνύμων εταιριών με το πρόσχημα της πάταξης της βίας. Σημειώνεται ότι μέχρι σήμερα η Ελληνική Αστυνομία είναι η αποκλειστικά υπεύθυνη στον χειρισμό και αξιοποίηση του υλικού από τις σε λειτουργία κάμερες χωρίς να έχουν προκύψει ουσιαστικά αποτελέσματα στον εντοπισμό και σύλληψη των φιλάθλων που παρανομούν.

Οι Λέσχες Φιλιάθλων απετέλεσαν μια αποτυχημένη έμπνευση προηγούμενου νόμου και δεν υφίσταται σήμερα ούτε μια λέσχη σε λειτουργία, συνεπώς η περαιτέρω αναφορά και πρόβλεψη μέτρων (Άρθρο 3) είναι στην ουσία κενό γράμμα, ενώ κρίνεται απαραίτητη η θεσμοθέτηση ενός αυστηρού αλλά ρεαλιστικού πλαισίου λειτουργίας των συνδέσμων φιλάθλων υπό τη μορφή σωματείων.

Η θέσπιση μονοπρόσωπων αθλητικών πειθαρχικών οργάνων αποτελούμενων αποκλειστικά και μόνο από τακτικούς δικαστές (Άρθρο 5) αποτελεί την εμμονή όλων όσων αντιλαμβάνονται την αθλητική δικαιοσύνη ως ένα παρακλάδι της αστικής και ποινικής δικαιοσύνης, το οποίο και προφανέστατα δεν ισχύει. Η επιβολή ποινών σε ποδοσφαιριστές, αξιωματούχους του ποδοσφαίρου, ποδοσφαιρικά σωματεία και εταιρίες από τα αθλητικά πειθαρχικά όργανα δεν αποσκοπεί στην προστασία κάποιου δημόσιου αγαθού ή συμφέροντος (άλλωστε το ποδόσφαιρο και δη το επαγγελματικό μόνο δημόσιο αγαθό δεν μπορεί να θεωρηθεί αφού για να το παρακολουθήσει κανείς έστω και από τηλεοράσεως πρέπει να καταβάλει το σχετικό αντίτιμο) αλλά αποτελεί εσωτερική διαδικασία για την προστασία (από δυσφήμιση που αποτελούν όλες οι παραβάσεις των ποδοσφαιρικών κανονισμών) του ποδοσφαιρικού προϊόντος. Εκτός των άλλων πρέπει να προσεχθεί ότι σε κανένα βαθμό η ΔΟΕ δεν προβλέπει τακτικούς δικαστές αφού σε τελικό βαθμό, αυτό του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου για τον Αθλητισμό (Court Arbitration for Sports) το οποίο έχει ιδρυθεί και λειτουργεί από την ΔΟΕ, όλες οι αποφάσεις των Ομοσπονδιών κρίνονται από διαιτητές οι οποίοι δεν είναι τακτικοί δικαστές. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι σε σχεδόν καμιά Ευρωπαϊκή χώρα δεν συμμετέχουν σε πειθαρχικά όργανα τακτικοί δικαστές, ακόμα και σε χώρες όπου το επαγγελματικό ποδόσφαιρο χρηματοδοτείται σημαντικά από το Δημόσιο.

Αν και η πρωτοβουλία για την αποτροπή του στοιχηματισμού (Άρθρο 7) σε περιπτώσεις ύποπτων για χειραγώγηση αγώνων είναι στη σωστή κατεύθυνση, είναι πρακτικά αδύνατη η λήψη σχετικών πληροφοριών ή εκθέσεων προ την τέλεση των αγώνων αφού οι σχετικές εκθέσεις συντάσσονται με βάση τα στοιχεία στοιχηματισμού με παράλληλη εκτίμηση της εξέλιξης του συγκεκριμένου αγώνα. Γενικότερα, η αντιμετώπιση της χειραγώγησης αγώνων για σκοπούς στοιχηματισμού πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για την πολιτική αθλητική ηγεσία και τις ποδοσφαιρικές αρχές ενόψει και της απελευθέρωσης της αγοράς στοιχηματισμού στην Ελλάδα και την ιδιωτικοποίηση της ΟΠΑΠ Α.Ε., και πρέπει άμεσα να αναπτυχθεί ένα πλέγμα μέτρων και συστημάτων ελέγχου.

Τέλος σε σχέση με το αυτοδιοίκητο πρέπει να επισημανθεί ότι ο τρόπος που διοργανώνονται ή διεξάγονται αγώνες, που προάγονται ή υποβιβάζονται ομάδες, που επιβάλλονται ποινές σε αθλητές, παράγοντες ομάδες κ.τ.λ. καθώς και η έκδοση κανονισμών και αποφάσεων επ' αυτών ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στη δικαιοδοσία της αρμόδιας ομοσπονδίας. Αυτή την αρχή προασπίζεται η Διεθνής Συνθήκη βάσει της οποίας λειτουργεί η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή και όλες σε αυτή υπαγόμενες ομοσπονδίες αθλημάτων. Και αυτή τη Συνθήκη θα πρέπει να σεβαστούμε προκειμένου να παραμείνουμε μέλη της αθλητικής οικογένειας. Στην πολιτεία ανήκει η θέσπιση κανόνων λειτουργίας.»